

"Saat-i icâbe-i duayı Cuma gününde..." Madem her duaya cevap var, cumadaki saat-i icabeyi nasıl anlamalıyız?

"SEKİZİNCİ ASIL: Cenâb-ı Hakîm-i Mutlak, şu dâr-ı tecrübe ve meydan-ı imtihanda, çok mühim şeyleri, kesretli eşya içinde saklıyor. O saklamakla, çok hikmetler, çok maslahatlar bağlıdır. Meselâ, Leyle-i Kadri umum Ramazan'da, saat-i icâbe-i duayı Cuma gününde, makbul velîsini insanlar içinde, eceli ömür içinde ve kıyametin vaktini ömr-ü dünya içinde saklamış." ([Sözler, Yirmi Dördüncü Söz, Üçüncü Dal](#))

"*Saat-i icabe*", Kadir Gecesi, bir sünnetin yüz şehit sevabı kazandırması ve benzeri hadis-i şerifler, dua ve ibadete teşvik içindir. Şâyet böyle bir teşvik olmasaydı, insanlar gaflet ile dua ve ibadette gevşeklik gösterebilirlerdi. Bu bakımdan, bazı ameller bazı zaman dilimlerinde gizlenmiştir.

Şâyet bin aydan daha hayırlı olan Kadir Gecesinin vakti muayyen olsaydı, mü'minlerin ekserisi Ramazanın her gecesini hususen son on gününü ibadet ve dua ile geçirmezlerdi.

Âyette de ifade edildiği gibi, Allah her duaya mutlaka cevap veriyor. Ancak her duayı kabul etmek Allah'ın sonsuz hikmetine bağlıdır..

Allah'ın her dua edenin duada istediği şeyi aynı ile vermesi hikmetine muvafık düşmeyebilir. Bu sebeple Allah, dua eden kişinin duada istediği şeyin ya aynısını verir, ya daha güzelini verir ya da o kulun hakkında hayırlı olmadığını bildiği için vermez. Allah hiçbir duayı cevapsız ve karşılıksız bırakmaz.

Bazen de dua âhîret hesabına kabul edilir. İnsan dünya nimetlerine kavuşmak için dua eder, Allah da bu duayı âhîret adına kabul edip cevap verir. Meselâ, kişi bu dünyada ev ister, Allah hikmetine muvafık düşmediği için o kişiye cennette ebedî bir köşk inşa eder.

"*Meselâ, birisi kendine bir erkek evlât ister. Cenâb-ı Hak, Hazret-i Meryem gibi bir kız evlâdını veriyor. 'Duası kabul olunmadı.' denilmez. 'Daha evlâ bir sûrette kabul edildi.' denilir. Hem bazan kendi dünyasının saadeti için dua eder. Duası âhîret için kabul olunur. 'Duası reddedildi.' denilmez. Belki, 'Daha enfa' bir sûrette kabul edildi.' denilir, ve hâkezâ...*"

"Madem Cenâb-ı Hak Hakîmdir. Biz Ondan isteriz, O da bize cevap verir. Fakat hikmetine göre bizimle muamele eder. Hasta, tabibin hikmetini itham etmemeli. Hasta bal ister; tabib-i hâzık, sıtması için sulfato verir. 'Tabip beni dinlemedi.' denilmez."([Mektubat, Yirmi Dördüncü Mektup, Birinci Zeyl](#))

Duanın şartları kabul için değil cevap için söz konusudur. Yani "şu mevkide şu zamanda dua edersen cevap verilir" demektir. Yoksa aynı ile kabul edilir demek değildir.